

Publicerad 2019-04-08 23:31 av Charles Abrams

ingen som helst aning

helt ensam är den en gång kvar på mig att besegra sagorna
för katten ler
med
sagor att besegra

men det är aldrig
en solig kroppsvind

har alltid sett det som fattigt

mellan dina utsträckta stjärnor
ser jag lapparna som snöflingor
berättelsen efter tungan

måste bevittna

har vi svansat in oss
dansat djupt inne i den sen
i
den
till den delen av kristallen som varit asfalt

när sagolandet någonsin kratrar hjärtlöst
någonsin slinter

som en låtsas
mellan tummen i
pekfingergripen

tror andning över händer

klotformade stearinljus

när jag drömmer

om glasbubblor som skålar för
sin vikt genom alger till ner

vi följer med ned

och djupare

in eller utandning
vad rör sig en stjärnas linne

det blir jag inte stolt för
men jag är stoltare

över att få undra
resande igen och igen

ser mitt ansikte

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Charles Abrams med Poeter.se id #46758 innehar upphovsrätten